

[Carlsen-Skiødt.]

Kirke, uafhængig af Stat og Rigsdag, en Folkekirke, der styrer sig selv, og med Hensyn til Midlerne, der skal skaffes, skal det nok vise sig, at der i det danske Kirkefolk er Villighed til at skaffe de Midler, som er nødvendige. De Midler, der skulde bruges, har aldrig nogen Sinde manglet. Det, at der her i Landet aarlig ad Frivillighedens Vej kan indsamles mellem 10 og 20 Mill. Kr. til kirkelige Øjemed saavel her i Landet som ude i den store Verden, viser, at Kirkefolket har en aaben Pung og et aabent Hjerte, naar det drejer sig om Midler til kirkelige Formaal. Nej, Pengene skal man ikke være bekymret for.

Jeg tror ikke, at den højtærede Kirkeminister inderst inde ønsker en Kirkekamp, men hvis man ikke fra Ministeriets Side tager lempeligt paa disse Forhold, vil man kunne befrygte en Kirkekamp. Begyndelsen vil være, at man gaar til Domstolene, senere vil den vise sig paa anden Maade. Kirken skal nok klare sig, den har været ude for Stormløb, der har været stærkere end dette, og den har altid kunnet klare sig; men jeg vil alligevel gerne bede den højtærede Kirkeminister gaa lempeligt frem; aandelige Værdier skal man tage meget varsomt paa, og jeg tror, den højtærede Kirkeminister vil naa længst ved at gaa lempeligt frem.

Hans Hansen: Jeg vil gerne allerførst have Lov til at gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Justitsminister angaaende en Sag, der flere Gange har været fremme i Pressen og, saa vidt jeg ved, ogsaa har været omtalt her i Tinget. Sagen, der har strakt sig over 6—7 Aar, angaar en Tømremester Hansen i Aarhus. Jeg skal ikke komme ind paa Detailler, det drejer sig om Konkursbehandlingen af bemeldte Tømremesters Bo. Vedkommende Tømremester har Gang paa Gang i Pressen besvaret sig over den Behandling, som han paastaar at have været Genstand for. Han har bl. a. — jeg vil gerne fremstille det rent refererende — offentligt flere Gange i Pressen beskyldt navngivne Embedsmænd for at have begaaet Svig overfor ham ved Behandlingen af Konkursboet. Naturligvis skal jeg ikke her komme ind paa, hvad der eventuelt kan være sket, men jeg vil gerne have Lov til at henlede Opmærksomheden paa dette Angreb, som Tømremesteren her retter, og som har været fremsat Gang paa Gang i Pressen, bl. a. i den midtjydske radikale Venstrepressen, „Skanderborg Amtstidende“ for 28. September 1928, „Aarhus

Venstreblad“ for 12. November 1928, „Aarhusposten“ for 20. December 1928 og endelig i „Retsstatsbladet“ for 11. Oktober 1929. Efter det, som vi nu i den senere Tid har været ude for med Hensyn til offentlig Administration, er det klart, som det blev fremhævet af det ærede Medlem Hr. Holstein, at den offentlige Retsbevidsthed maa have lidt et alvorligt Knæk, og det forekommer mig derfor, at her, hvor der er Tale om at beskyldte navngivne Embedsmænd for saadanne grove Ting, maa man hævde det gamle Ord om, at Øvrigheden ikke bærer Sværdet forgæves.

Den nævnte Tømremester har ønsket at faa fri Proces for at kunne gøre sin Ret gældende, og det ser ud til, at en Anmodning herom er blevet afslaaet af Justitsministeriet. Jeg skal ikke her komme ind paa, hvorvidt det er berettiget eller ikke, jeg maa jo gaa ud fra, at Justitsministeriet har haft sine Grunde til at nægte fri Proces. Det, jeg gerne vil henstille, er, at det offentlige — det synes jeg, man maa kræve i Velanstændighedens Navn — rejser Injuriesøgmaal, for at Embedsmændene kan blive renset for disse grove Beskyldninger, der, som sagt, bl. a. gaar ud paa, at selve Skifteforvalteren har været uredelig i sin Udøvelse af Embedsforretninger, idet bemeldte Tømremester paastaar, at hans Kreditorer og han selv er blevet besvæget for op mod ¼ Mill. Kr.

Dernæst vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister angaaende den sønderjydske Udstykning. I den korte Sommersamling tillod jeg mig at henstille til den højtærede Landbrugsminister, om der ikke i det Lovforslag, som blev bebudet forelagt i Efteraarssamlingen, og hvorefter det Beløb paa 10 Mill. Kr., som blev bevilget i Sommersamlingen, skulde administreres, kunde træffes saadanne Bestemmelser, at hele denne Tendens kunde forhindres, som har kendetegnet offentlige Foranstaltninger i Almindelighed, og som jeg hævdede den Gang i Særdeleshed vilde gøre sig gældende netop i de sønderjydske Landsdele, at disse Bevillinger stod i Fare for at gaa i forkerke Lommer.

Dette Lovforslag er imidlertid endnu ikke blevet forelagt, men jeg vil gerne i den Forbindelse rette en Henstilling — den skal muligvis adresseres til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, som jo administrerer det Beløb, for hvilket der i Øjeblikket er indkøbt betydelige Arealer. Nu er det slet ikke min Mening, at jeg vil have, at det ærede Medlem eller den højt-